

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Poslovni broj: KŽ-13/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Velikoj Gorici kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinja Ivane Dubravke Kovačević kao predsjednice vijeća, te Gordane Paljevec i Marije Garačić-Turković kao članica vijeća, uz sudjelovanje Viktorije Vuk Krišto kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženika Zdenka Feltana i Jure Šućurovića, zbog kaznenog djela iz članka 156. Kaznenog zakona i drugih („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17 – dalje: KZ/11), odlučujući o žalbama optuženika Zdenka Feltana i Jure Šućurovića protiv presude Općinskog suda u Vukovaru broj K-10/2023 od 4. rujna 2025., u javnoj sjednici vijeća održanoj dana 28. travnja 2026., u odsutnosti državnog odvjetnika i optuženika Zdenka Feltana i Jure Šućurovića, a u prisutnosti branitelja Borisa Hlatkog, odvjetnika iz Vukovara i Jurice Barbarića, odvjetnika iz Vinkovaca,

p r e s u d i o j e

Žalbe optuženika Zdenka Feltana i Jure Šućurovića odbijaju se kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Vukovaru optuženi Zdenko Feltan proglašen je krivim za počinjenje kaznenih djela spolnog uznemiravanja iz članka 156. KZ/11 i zlostavljanja na radu iz članka 133. KZ/11, dok je optuženi Jure Šućurović proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela bludne radnje iz članka 155. stavka 2. u svezi s člankom 154. stavkom 1. točkom 2. KZ/11, sve činjenično i pravno pobliže opisano u izreci presude. Na temelju članka 156. KZ/11 optuženom Zdenku Feltanu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od pet mjeseci, na temelju članka 133. KZ/11 pojedinačna kazna zatvora u trajanju od pet mjeseci te je na temelju članka 51. KZ/11 osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osam mjeseci i na temelju članka 56. KZ/11 izrečena je uvjetna osuda na način da se jedinstvena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko optuženi Zdenko Feltan u roku od dvije godine ne počinu novo kazneno djelo. Optuženi Jure Šućurović je na temelju članka 155. stavka 2. u svezi s člankom 154. stavkom 1. točkom 2. KZ/11 osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet mjeseci te mu je na temelju članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da se kazna zatvora neće izvršiti ukoliko optuženi Jure Šućurović u roku od jedne godine ne počinu novo kazneno djelo.

2. Na temelju članka 148. stavka 1. u svezi s člankom 145. stavkom 2. točkama 1., 6. i 8. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 — odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - dalje: ZKP/08) optuženici su dužni platiti svaki po 35,74 eura s osnova troška svjedoka, trošak s osnova vještačenja svaki u iznosu od po 1.115,14 eura, trošak paušala svaki u iznosu od po 100,00 eura te trošak opunomoćenika oštećenice svaki u iznosu od po 1.443,75 eura, sve u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude, s time da su u navedenom roku trošak opunomoćenika dužni uplatiti na račun Snežane Tot (Farago).

3. Pravodobnu žalbu su podnijeli optuženi Zdenko Feltan po branitelju Borisu Hlatku, odvjetniku u Vukovaru i optuženi Jure Šućurović po branitelju Jurici Barbariću, odvjetniku u Vinkovcima. Obojica optuženika žalbe podnose zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, a optuženi Jure Šućurović i zbog troškova kaznenog postupka. Optuženi Zdenko Feltan predlaže pobijanu presudu preinačiti i optuženike osloboditi kaznene odgovornosti, podredno da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku. Optuženi Jure Šućurović predlaže pobijanu presudu preinačiti odnosno ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.

4. Odgovor na žalbe nije podnesen.

5. Spis predmeta je na temelju članka 474. stavka 1. ZKP/08 dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici.

6. Žalbe optuženika nisu osnovane.

7. Sukladno istaknutim prijedlozima u žalbama obojice optuženika, na sjednicu vijeća su uz državnog odvjetnik pozvani optuženici i njihovi branitelji. Na sjednicu su pristupili branitelj optuženog Zdenka Feltana, odvjetnik Boris Hlatki i branitelj optuženog Jure Šućurovića, odvjetnik Jurica Barbarić dok nisu pristupili uredno pozvani državni odvjetnik i optuženici Zdenko Feltan i Jure Šućurović.

8. Obojica žalitelja ističu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. Tako optuženi Zdenko Feltan navodi da su u prvostupanjskoj presudi izostali razlozi u pogledu bitnih obilježja terećenih kaznenih djela odnosno izostali su razlozi na temelju čega se utvrđuje da su ostvarena bitna obilježja kaznenih djela za koja se tereti. Optuženi Jure Šućurović argumentira istaknutu bitnu povredu na način da je izreka presude nerazumljiva jer je izostalo navođenje s kojim ciljem je kazneno djelo počinjeno, nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama i postoji proturječje između izreke i razloga presude i da su razlozi nejasni i proturječni.

8.1. Suprotno istaknutim prigovorima citirana bitna povreda nije počinjena. To stoga što je prvostupanjski sud dao detaljne i jasne razloge u odnosu na ostvarenje bitnih elemenata terećenih kaznenih djela u odnosu na svakog od optuženika ponaosob, a druga je stvar što optuženici te razloge ne prihvaćaju. Tako su u odnosu na optuženika Zdenka Feltana ti razlozi navedeni u točkama 15. do 21.1.

obrazloženja pobijane presude, a u odnosu na optuženog Jure Šućurovića u točkama 29. do 34. obrazloženja pobijane presude, a te razloge prihvata i drugostupanjski sud. Nadalje, neosnovano prigovara optuženi Jure Šućurović da je izreka nerazumljiva. Naime, zakonski opis kaznenog djela bludne radnje ne navodi kao bitno obilježje kaznenog djela zadovoljenje spolnog nagona. Treba ukazati da opširna argumentacija tog optuženika da nisu otklonjene različitosti u nalazima vještaka su prigovori činjenične naravi, a ne za istaknutu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka.

9. Jednako tako je neosnovan prigovor optuženog Zdenka Feltana da je odbijanjem dokaznog prijedloga za pribavljanjem od HT izlista poruka radi utvrđivanja s kojih mobitela su slane poruke i autentičnosti sadržaja poruka, za provođenjem novog psihologijsko-psihijatrijskog vještačenja jer vještaci nisu na jasan način otklonili nejasnoće i za saslušanjem predloženih svjedoka, povrijeđeno pravo obrane i načelo „jednakosti oružja“ kao sastavnice prava na pravično suđenje.

9.1. U odnosu na to je li ili nije povrijeđeno pravo na pravično suđenje, pa s tim u svezi i „jednakost oružja“ treba imati u vidu da svako odbijanje dokaznih prijedloga obrane ne znači nužno da je povrijeđeno pravo obrane i da je time teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje, već se procjenjuje radi li se o dokaznim prijedlozima koji su odlučni za utvrđivanje bitnih činjenica vezano za obilježja kaznenog djela i da takvo odbijanje dokaznih prijedloga mora biti valjano obrazloženo. Kako je prvostupanjski sud dao jasne i dostatne razloge za odbijanje gore navedenih dokaznih prijedloga to nije počinjena niti bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 12. ZKP/08 niti iz članka 468. stavka 3. ZKP/08.

10. Također, neosnovano se u obje žalbe prigovara da se presuda temelji na nezakonitom dokazu tj. izlistu poruka s mobitela oštećenice Snežane Tot jer je ista dobrovoljno predala policiji na uvid mobilni i poruke koje su predmetom prijedloga za izdavanje, a što je razvidno iz službene zabilješke na listu 15 spisa. Stoga nije počinjena niti bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08.

11. Slijedom navedenog nisu počinjene istaknute bitne povrede, a ispitujući pobijanu presudu na temelju članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08 drugostupanjski sud nije utvrdio da bi bila počinjena koja druga bitna povreda na koju je dužan paziti po službenoj dužnosti.

12. U argumentaciji žalbene osnove nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja optuženi Zdenko Feltan smatra da su neosnovano odbijeni dokazni prijedlozi za pribavljanjem od HT izlista poruka radi utvrđivanja s kojih mobitela su slane poruke i autentičnosti sadržaja poruka, za provođenjem novog psihologijsko-psihijatrijskog vještačenja jer vještaci nisu na jasan način otklonili nejasnoće i za saslušanjem predloženih svjedoka. Optuženi Jure Šućurović, nakon detaljne analize nalaza i mišljenja vještaka, smatra da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno jer da zbog niz nejasnoća i proturječnosti u nalazima i mišljenjima je trebalo provesti „nadvještačenje“.

13. I po ocjeni drugostupanjskog suda s pravom su odbijeni dokazni prijedlozi obojice optuženika za provođenjem novog psihijatrijskog i psihologijskog vještačenja i

provođenje novog psihologijsko - psihijatrijskog vještačenja. Naime, vještak dr. Marina Perković Kovačević, specijalist kliničke psihologije i dr. Zoran Čavajda, sudski vještak za psihijatriju, koji su proveli kombinirano vještačenje, su odgovorili na sva postavljena pitanja i dali su detaljna pojašnjenja u odnosu na vjerodostojnost iskazivanja oštećenice Snežane Tot, kao i o tome postoji li sklonost sugestivnom iskazivanju na osnovu nagovora drugih osoba i eventualnu sklonost konfabulacijama i ima li korištenje farmakoterapije utjecaj na način njenog iskazivanja, a jednako tako je na sva pitanja stručno odgovorio vještak dr. Ivan Požgain. Također, u točki 4.1. obrazloženja pobijane presude su dani jasni razlozi za odbijanje dokaznog prijedloga da se saslušaju svjedoci Dubravka Kovačević, Zoran Živković, Nevenka Marko, Katica Ploh, Marija Milić, Svetlan Tatarević i Željka Grubač jer da se nisu pojavile nove okolnosti o kojima bi ti svjedoci iskazivali u odnosu na kaznena djela za koja se optuženici terete, a o tim događajima nemaju neposrednih saznanja. Također, pravilno je odbijen dokazni prijedlog za pribavljanje podataka od HT vezano za izlist poruka i provjere autentičnosti istih jer je Iz računalnog izlista poruka (list 16) vidljiv neprimjeren sadržaj koji je opt. Zdenko Feltan poslao na mobilni telefon žrtve Snežane Tot. U smislu toga optuženik joj piše kada ga je upitala putem mobitela radi li sutra u drugoj smjeni riječi „ej mala...uožbilji se...spavaj...nemoj da ti dođem u krevet“, a kada mu se idućeg dana obraća putem mobitela da je završila kod doktora zbog tlaka, on joj odgovara „ti to mene svaki dan malo seksaš mala“, a da je ovu posljednju poruku poslao taj optuženik ne osporava samo poriče da se radilo o seksualnoj konotaciji.

14. U argumentaciji žalbene osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u bitnome obojica žalitelja nakon detaljne analize personalnih dokaza, a osobito nalaza i mišljenja psihologijskog i psihijatrijskih vještaka koja su provedena nad oštećenicom, prigovaraju vrijednosnoj ocjeni dokaza i pritom iznose vlastitu vrijednosnu ocjenu dokaza, posebno upirući na iskaz svjedokinje Nade Kečkeš čiji iskaz, suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, ne potvrđuje navode oštećenice. Nadalje se ističe da se presuda isključivo temelji na iskazu oštećenice Snežane Tot koji je nevjerodostojan, a tako i na nalazima i mišljenjima za koje obojica optuženika navode da nisu dali jasna pojašnjenja u odnosu na sposobnost oštećenice za vjerodostojno iskazivanje i da postoje proturječnosti koje nisu otklonjene i da se na takvim nalazima nije mogla temeljiti sudska oduka. Tako se od strane obojice optuženika ukazuje na motiv oštećenice za lažno prijavljivanje, a to je premještaj na rad u drugi vinograd, s čim u svezi se optuženi Jure Šućurović poziva na dio pojašnjenja vještaka dr. Ivana Požgaina da je hipotetski moguć takav motiv ukoliko bi žrtva smatrala da je premještajem degradirana. Obojica žalitelja ističu da niti jedan drugi dokaz ne potvrđuje iskaz oštećenice koja je sklona ne govoriti istinu pa je tako neistinito navela da joj je sestra umrla 2021. iako je iz pribavljenih podataka utvrđeno da je umrla 2017., što je samo jedna od okolnosti koja upućuje na nevjerodostojnost njezinog iskazivanja. Nadalje, smatra se da niti jedan od vještaka u dopunskom očitovanju nije otklonio nejasnoće u odnosu na vjerodostojnost iskazivanja oštećenice, nisu znali odgovoriti je li ili nije istinito im govorila o događajima, je li nešto prešutjela. Optuženi Jure Šućurović posebno ukazuje da prvostupanjski sud nije analizirao dio njegove obrane koja je potvrđena iskazom njegove supruge da je oštećenica istom slala ljubavne poruke što nije logično ako bi on počinio kazneno djelo za koje se tereti.

15. Protivno prigovorima obojice optuženika prvostupanjski sud je brižljivo i kritički vrednovao dokaze kako pojedinačno, tako i u međusobnoj ukupnosti, na temelju takve vrijednosne ocjene je utvrdio odlučne činjenice i izveo pravilan zaključak da su u radnjama optuženika ostvarena bitna obilježja kaznenih djela za koja su proglašeni krivima.

16. Iz samih prigovora je razvidno da se prvenstveno prigovara vjerodostojnosti iskaza oštećenice i s tim u svezi se dovodi u pitanje i vjerodostojnost provedenih vještačenja pri čemu se prevelika važnost daje dijelu iskaza oštećenice o tome kada joj je umrla sestra jer pogrešan navod godine u bitnome ne utječe na vjerodostojnost njezinog iskaza.

16.1. Po ocjeni drugostupanjskog suda, protivno prigovorima obojice žalitelja, pravilno je prihvaćen iskaz oštećenice kao vjerodostojan pa tako i nalazi i mišljenja psihijatrijskih i psihologijskog vještaka u pogledu sposobnosti vjerodostojnog iskaza oštećenice. Naime, psihijatrijski vještak dr. Ivan Požgain, koji je naknadno izvršio uvid u zdravstveni karton oštećenice iz kojeg ne proizlaze indikacije niti podaci da bi ista bolovala ili bila liječena do duševnih bolesti, kao niti da je koristila medikamente za liječenje duševnih poremećaja i duševnih bolesti u bitnome je naveo da do predmetnih događaja oštećenica nije imala znatnijih psihičkih smetnji. Simptomi depresije su bili toliko naglašeni pred hospitalizaciju na Odjelu psihijatrije u Vukovaru da je uz ove dijagnoze postavljena još i dijagnoza teške depresivne epizode. Aktualni anksiozno depresivni poremećaj je kod Snežane Tot nastupio nakon dugotrajnije izloženosti stresnim situacijama u radnoj sredini te predstavlja posljedicu iscrpljenosti njezinih prilagodbenih potencijala. Poremećaj je trajnijeg karaktera i vjerojatno će zahtijevati i dugotrajno liječenje. Imajući u vidu kliničke opise ponašanja Snežane Tot pred psihijatrijsku hospitalizaciju kad se nalazila u teškom dekompenziranom stanju sa prisutnim suicidalnim porivima, može se potvrditi potpuno jasna povezanost nastanka opisanih poremećaja i izloženosti stresu na poslu. Prolongirana izloženost stresnim situacijama koje u sebi uključuju i seksualno uznemiravanje i zlostavljanje, posebno od nadređenih osoba, što žrtvu čini još nemoćnijim i nezaštićenijom, kod većine izloženih osoba bi dovela do nastanka nekog, makar i kraćeg privremenog psihijatrijskog poremećaja. Nakon izvršenog uvida u zdravstveni karton oštećenice i pregleda oštećenice je vještak dao dopunu nalaza i mišljenja i utvrdio je kako tijekom pregleda žrtve nije registrirao psihopatologiju koja bi se mogla uobličiti u dijagnozu nekog psihijatrijskog poremećaja, a prijašnje psihičke smetnje koje su uzročno posljedično bile povezane s događajima koji su predmet ovog postupka, nisu kod oštećenice ostavile trajne posljedice. Zaključno je vještak u pisanoj dopuni nalaza i mišljenja naveo kako tijekom psihijatrijskog pregleda i analizom zdravstvenog kartona i druge medicinske dokumentacije kod oštećenice nije našao psihopatologiju koja bi mogla kod nje dovesti do konfabulacija, sklonosti manipulaciji ili sklonosti sugestivnom iskazivanju, te zaključio kako sa psihijatrijske strane ne postoje nikakve okolnosti koje bi imale utjecaja na sposobnost iskazivanja oštećenice Snežane Tot. Također je naveo kako prilikom izrade dopune svog ranijeg vještačkog nalaza nije našao podatke da je oštećena imala bilo kakve psihičke smetnje prije izloženosti konkretnim događajima koji su predmet ovog postupka i da se radilo o do tada duševno zdravoj osobi. Ovakvo ponašanje koje se optuženicima stavlja na teret za oštećenicu predstavlja izraženo stresno stanje pa i psihotraumatsko iskustvo nakon kojeg većina žrtava kao u ovom slučaju pokazala više ili manje izražene simptome psihičke destabilizacije, a što je nastupilo i kod oštećenice Snežane Tot nakon

izlaganja predmetnim događajima odnosno došlo je do psihičke dekompenzacije, zbog čega je liječena na odjelu psihijatrije u Općoj županijskog bolnici Vukovar, između ostalog, pod dijagnozom akutne stresne reakcije i iscrpljenosti prilagodbenim mogućnostima, te zbog depresivnog poremećaja. Odgovarajući na upit je li ovu psihičku dekompenzaciju mogao izazvati i neki drugi stresni događaj, kao što je u konkretnom slučaju smrt bliske osobe, koja okolnost se dogodila nekoliko mjeseci prije inkriminiranog događaja, vještak je odgovorio kako psihička dekompenzacija može eventualno nastati nakon gubitaka bliskih osoba, no da je u konkretnom slučaju situacija takva da je oštećena nakon smrti sestre kraće vrijeme koristila farmakoterapiju uključujući anksiolitike (Helex), međutim ključno je to da ovo stanje nema nikakve uzročno posljedične veze sa kasnijom njenom hospitalizacijom koja je uslijedila na psihijatriji.

16.2. U prilog sposobnosti vjerodostojnog iskazivanja oštećenice, a kako to pravilno utvrđuje i prvostupanjski sud, proizlazi i iz provedenog kombiniranog psihologijsko-psihijatrijskog vještačenja koje je provedeno usvajanjem tog dokaznog prijedloga predloženog po optuženicima. Vještačenje je provedeno po doc. dr. sc. Marini Perković Kovačević, specijalisti kliničke psihologije i stalnom sudskom vještaku psihijatru dr. Zoranu Čavajdi na okolnosti je li oštećena sposobna vjerodostojno iskazivati o proživljenim događajima vezanim uz kaznena djela, ima li kod iste sklonosti ka sugestivnom iskazivanju na osnovu nagovora od strane druge osobe i eventualne sklonosti konfabulacijama, i da li se njene psihičke smetnje i činjenica korištenja farmakoterapije mogu podvesti kao okolnosti koje bi dovele u pitanje relevantnost njezina iskaza, tj. je li oštećenica uslijed svega sposobna istinito svjedočiti o proživljenim događajima i isto tako događaj vjerno reproducirati.

16.3. Vještak psihijatar je posebno referirajući se na okolnost korištenja farmakoterapije u svom pisanom nalazu i mišljenju od 19. svibnja 2025. naveo kako trenutno psihofarmakoterapija, kao i terapija koju je oštećenica uzimala nakon predmetnog događaja, ne utječe na sposobnost vjerodostojnog iskazivanja, niti na kognitivne funkcije na način da bi njezina adekvatna sposobnost reprodukcije proživljenog bila na bilo koji način kompromitirana. Pojasnio je kako općenito govoreći na mogućnost istinitog iskazivanja bi mogli utjecati u psihijatrijskom smislu poremećaji iz spektra teških duševnih bolesti kao što su shizofrenija, psihotični procesi i slični, s popratnom terapijom antipsihoticima, jer bi izazvali značajnije intelektualne deficite u umjerenom, pa čak i težem stupnju, no ne i poremećaji ili psihofarmakoterapija koju je oštećenica imala odnosno uzimala u konkretnom slučaju. Dakle, vještak dr. Čavajda je utvrdio kako se u psihijatrijskom smislu kod oštećenice ne nalaze poremećaji koji bi utjecali na njezinu sposobnost vjerodostojnog iskazivanja i nema znakova psihičkih bolesti koje bi bile od utjecaja na mogućnost testiranja realiteta, nema znakova psihotičnog poremećaja niti smetnji koje bi izraženije utjecale na kognitivne funkcije ili utjecale na sugestibilnost i sklonost konfabulaciji. Također, odgovarajući na upite branitelja optuženog Zdenka Feltana na raspravi 5. lipnja 2025. odgovorio je da je vještačenja radio na osnovu medicinske dokumentacije i pregledom oštećenice, te pojasnio iz kojih razloga je moguće na osnovu medicinske dokumentacije i pregleda tj. kliničkog intervjua utvrditi saznanja koja su mu postavljena sudskim nalogom.

16.4. Nadalje, prvostupanjski sud se pozvao na nalaz i mišljenje psihologijske vještakinje dr. sc. Marini Perković Kovačević, koja je u svom pisanom nalazu i

mišljenju od 15. svibnja 2025. utvrdila da je oštećenica primarno intelektualno ispodprosječna osoba, bez izrazitijih smetnji vizualno motoričke koordinacije i pažnje, u okvirima ispodprosječne sposobnosti pamćenja ne nalaze se smetnje odloženog niti dugoročnog pamćenja. Od kvalitativnih poremećaja pamćenja nije uočena sklonost konfabuliranju niti pojačana sugestibilnost. Radi se o primarno introvertiranoj (povučena, slabije društvena, bez velikog socijalnog kruga, izbjegava uzbuđenje i rizik, kontrolirana, više pasivna), anksioznoj i emocionalno toploj osobi (nesigurna, neodlučna, niskog samopouzdanja, tjeskobna, nepovjerljiva, nježna i suosjećajna prema bliskim osobama u svojoj okolini), bez izrazitih poteškoća socijalne prilagodbe. Aktualno se uočava izražena nelagoda i situacijsku anksioznost, emocionalna i vegetativna nestabilnost (tijekom prepričavanja kritičnih događaja), umjerena depresivnost, značajna anksioznost te elementi posttraumatskog stresnog poremećaja vezani uz predmetne događaje, kao moguće traumatsko iskustvo, a koji su aktualno intenzivirani sudskim procesom, oštećenica predmetne događaje navodi kao traumatsko iskustvo, a ukupna mjera sugestibilnosti oštećenice kao mogućeg svjedoka je prosječna. Također se u nalazu i mišljenju navodi da na temelju rezultata Cheek liste za procjenu valjanosti izjave (SVA) i kriterijski temeljene sadržajne analize (CBCA) je za zaključiti da je oštećenica sposobna valjano i vjerodostojno izjavljivati / iskazivati o ranije proživljenim događajima, koji su predmet ovog kaznenog postupka. Posebno je važan dio u kojem vještakinja za izjavu oštećenice tvrdi da je sadržajno koherentna, jasna, logične strukture, nestrukturirane produkcije, s opširnim opisima detalja mjesta, vremena, osoba i događaja, povezana je sa širim vremenskim kontekstom, sadrži opise interakcija, reprodukcije razgovora, obilje detalja kritičnog događaja, navode o subjektivnom psihičkom stanju i opis uključuje sadržajne elemente specifične za seksualno zlostavljajuće ponašanje optuženika. Analizom izjave, sukladno kriterijima valjanosti i vjerodostojnosti ne nalaze se podaci o sugestivnom utjecaju drugih osoba na izjavljivanje, ne nalaze se elementi patološke motivacije za optuživanje, a analiza konteksta otkrivanja mogućeg kaznenog djela ne ukazuje na hotimično, planirano optuživanje, a posebice neistinito optuživanje. Primjerenost emocionalne patnje i sukladnost izjavljivanja oštećenice tijekom višekratnih izjavljivanja i ispitivanja ukazuje na sposobnost valjanog i istinitog izjavljivanja o proživljenim događajima, koji su predmet ovog kaznenog postupka. Zbog svega vještakinja psiholog kod oštećene Snežane Tot nije registrirala pojačanu sugestibilnost niti sklonost konfabuliranju. Povjeravanje prijateljicama, a nedostatak razumijevanja nadređenih i podnošenje kaznene prijave je pridonijelo emocionalnom smirenju, smanjenju tjeskobe, straha, poniženja i ponovnom uspostavljanju samopoštovanja.

16.5. Dakle, i po ocjeni drugostupanjskog suda, protivno prigovorima obojice žalitelja, pravilno su svi nalazi i mišljenja kao i dopunska očitovanja prihvaćeni kao stručni.

17. Nadalje, imajući u vidu navedeno, kao i razmatrajući u međusobnoj povezanosti obranu optuženika s iskazom oštećenice, pravilno je obrana optuženog Zdenka Feltana otklonjena kao nevjerodostojna jer je suprotna ostalim materijalnim i personalnim dokazima pa tako i iskazu oštećenice Snežane Tot.

17.1. Tako tijekom postupka, a kako to utvrđuje i prvostupanjski sud, nije sporno, a što proizlazi i iz dopisa trgovačkog društva Iločki Podrumi d.d. od 9. veljače 2023., da je oštećena Snežana Tot prijavila optuženog Zdenka Feltana nakon njezina

premještaja na drugu radnu lokaciju, te da je na novo radno mjesto u vinogradima premještena 13. studenog 2017., da je povodom toga zatražila razgovor s direktorom trgovačkog društva kojemu je osobno iznijela prigovor (prijavu) protiv optuženog Zdenka Feltana u vezi s njezinim premještajem i njegovim ponašanjem prema njoj, koji razgovor je obavljen 7. prosinca 2017. Iz istog dopisa također proizlazi da je premještena jer je na lokaciji na koju je premještena (Vukovo) obim posla zahtijevao veći obim radnika no što je na lokaciji Principovac na kojoj je bio višak radnika. Iz istog dopisa proizlazi da se u konkretnom slučaju nije radilo o nikakvoj formalnoj odluci o premještaju, nego o operativnoj odluci koje su se donosila na tjednom i mjesečnoj razini sukladno obimu posla. Dakle, iz dopisa proizlazi kako se odluke o premještaju donose usmenim odlukama voditelja vinogradarstva i radi se o čestim premještajima. Očito je da je optuženi Zdenko Tot bio nadređeni u poslovima u vinogradu oštećenici.

17.2. Nadalje, optuženi Zdenko Feltan u odnosu na sporne činjenice, opovrgava da je ikada u vinogradu bio sam s oštećenicom, da je nije čupao za kosu, da joj nije govorio riječi izrazito seksualne konotacije kao što su „šta bi ti radio, uživala bi, svašta bi ti radio...” i druge opisane u optužnici, da ju je samo ponekad bilježnicom udario po stražnjici kao što je to bilo uobičajeno i sa drugim djelatnicima iz šale i da im da elana, a ne u seksualnom smislu, a kao šalu da je upotrijebio i opisane poruke putem mobitela. Takva je obrana u suprotnosti s iskazom oštećenice koja je više puta ispitivana i bila je dosljedna u interpretaciji događaja, detaljno opisujući kako ju je optuženik čupao za kosu i povlačio joj glavi u pri tome govorio riječi opisane u optužnici, da ju je u nekoliko navrata pratio kada bi išla obavljati nuždu i tada joj je govorio kako ju treba „jebati“ i navodeći neprimjerene poruke, što ju je izluđivalo i ona takvo ponašanje više nije mogla podnijeti zbog čega je i završila na psihijatrijskom liječenju. Na vjerodostojnost odnosno sposobnost vjerodostojnog iskazivanja, kao što je prethodno navedeno, ukazuju i provedena vještačenja gdje su svi suglasni da je oštećenica sposobna valjano i objektivno iskazivati pred sudom u ulozi svjedoka, te da je sposobna valjano i istinito, kao i objektivno svjedočiti o proživljenim događajima koji su predmet ovog postupka i pri tome se kod oštećenice nije registrirala pojačana sugestibilnost niti sklonost konfabulaciji.

17.3. Nadalje, na vjerodostojnost iskaza oštećene Snežane Tot, protivno prigovoru optuženog Zdenka Feltana, upućuje i iskaz svjedokinje Nade Kečkeš koja u svom iskazu danom na dokaznom ročištu 18. srpnja 2018. navodi da je Feltan bio njihov poslovođa te da joj je oštećenica pričala kako ju je na radu u vinogradu optuženi Zdenko Feltan znao udariti rukom po stražnjici, a ona osobno je čula kada ju je Feltan pitao "je li joj guza čvrsta kad skine hlače kao što izgleda". Pored navedenog, ispričala joj je kako ju je u vinogradu pratio kada je išla vršiti malu nuždu, a spominjala joj je i neke poruke neprimjerenog sadržaja koje joj je slao, no nije joj nikada te poruke pokazala, samo se sjeća kako joj je nešto rekla da joj je ovaj rekao "nemoj da ti dođem u krevet" ili tako nešto slično. Na dokaznom ročištu je svjedokinja opisala oštećenicu kao mirnu, povučenu i vrijednu osobu, najmlađu u njezinoj grupi i da je takva bila na početku njezina rada, ali da je tijekom 2017., od kada je završila i na psihijatrijskom liječenju, postala uznemirena, morala joj je često pomagati iako je starija i da definitivno nije bila onakva kakva je bila ranije. Vezano uz premještaj na drugo radno mjesto svjedokinja navodi da je ona premještena zajedno sa oštećenicom i to im je prikazano da će u vinograd na Vukovu ići samo kao ispomoć i da je to radno mjesto bilo puno teže, a da su tamo prebačene za stalno saznale tek

kada su na Vukovu počele raditi. Također je iskazala kako po njenom mišljenju nema niti jedan razlog da bi neistinito prijavljivala optuženike i da potpuno vjeruje oštećenici jer je Zdenko Feltan jednom prilikom i nju za vrijeme dok je radila u vinogradu svojom bilježnicom udario po stražnjici, a ona ga je nakon toga pogledala i pitala „šta je to?“, a misli da je isto radio i drugim radnicama. Prvostupanjski sud posebno ističe da je ta svjedokinja na raspravi iskazala da je optuženi Zdenko Feltan jednom prilikom dobacio oštećenju Snežani Tot „da ju treba dobro izjebati“, da je također u jednom navratu primijetila kako je optuženik oštećenicu čupkao za kosu u prolazu i svjedoči da joj je oštećenica pričala kako je Feltan znao reći „da joj je čvrsta guza“. Po ocjeni ovoga suda, iako je na raspravi 6. ožujka 2025. iskazala da je ljuta na oštećenicu jer da ju je ogovarala, ipak je u bitnome iskazivala o neposrednim i posrednim saznanjima u odnosu na događaje i ponašanje za koje se tereti optuženi Zdenko Feltan.

17.4. Jednako tako pravilno zaključuje prvostupanjski sud da iz iskaza svjedokinje Vedrane Barišić proizlazi da je oštećenica u njezinom uredu iznijela optužbe na račun optuženog Zdenka Feltana da ju je isti lupio rukom po stražnjici i verbalno je vrijeđao, da iz iskaza svjedokinje Mirjane Čermak koja je radila nekoliko dana zajedno sa Snežanom Tot, proizlazi da je nazočila događaju kada je oštećena Snežana Tot pred više žena u vinogradu izjavila da ona nije osoba koju svatko može hvatati za dupe, te da zna da je nakon određenog vremena Snežana i oboljela. Također i Antonio Kraljević ima određena saznanja vezano uz događaj iz optužnice, a to su riječi Vedrane Barišić kako se Snežana Tot potužila na postupanje njezinog nadređenog Zdenka Feltana i prijavila ga za seksualno uznemiravanje zbog čega je organiziran sastanak s direktorom Robertom Miljkovićem početkom 2017., kojemu je bio i on prisutan, a na kojem je oštećenica nesuvislo i nepovezano, te u plaču pričala kako ju je Zdenko Feltan terorizirao i seksualno uznemiravao.

17.5. Slijedom svega navedenog neosnovani su prigovori optuženog Zdenka Feltana u odnosu na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a osobito da bi motiv prijavljivanja bila osveta zbog premještaja jer je psihologijska vještakinja pojasnila na raspravi da premještaj na drugo radno mjesto može biti motiv osvete, no da u konkretnom slučaju premještaj na drugo radno mjesto definitivno kod oštećenice ne bi razvio simptomatologiju depresivnog poremećaja, anksioznu depresiju i poremećaj prilagodbe koje je utvrdila kod oštećenice. Jednako tako su, protivno istaknutim prigovorima, dani jasni i određeni razlozi za postojanje subjektivnog elementa terećenih kaznenih djela u točkama 20. i 21. obrazloženja pobijane presude, a te razloge u cijelosti prihvata i drugostupanjski sud.

18. I po ocjeni drugostupanjskog suda, s pravom je i obrana optuženog Jure Šućurovića otklonjena kao neuvjerljiva i protivna je iskazu oštećenice, za čiji je iskaz već ranije utvrđeno da je vjerodostojan. Naime, optuženik je negirao da bi počinio kazneno djelo za koje se tereti ali nije osporio da se znalo dogoditi da žrtvu Snežanu Tot zajedno sa svojom suprugom i Nadom Kečkeš poveze kući s posla, da je ostavljao svoju suprugu jer je to najbliže, a da je izabrao takav put da prvo vozi Nadu Kečkeš, a potom oštećenicu jer je prilikom ranije dvije vožnje oštećenica išla kod Nade Kečkeš čistiti piliće, pa je zbog toga bez pitanja krenuo voziti obje kod Nade Kečkeš. Za oštećenicu navodi da iznosi notorne laži, jer je i nakon prijavljenog događaja bila kod njega i na ručku, da je osnovni razlog ovakvog lažnog prijavljivanja od strane Snežane Tot osveta jer je ignorirao SMS poruke u kojima mu je govorila da

je sama, da želi da on dođe kod nje, da će im biti lijepo i slično. Naveo je da je te poruke pokazao i svojoj supruzi. Suprotno ovakvoj obrani optuženika, koji nije imao dokaze da bi mu oštećenica slala SMS poruke a i njegova supruga je iskazala da ih je izbrisao, oštećenica Snežana Tot je detaljno opisala ponašanje tog optuženika i na koji način je vozio Nadu Kečkeš, svoju suprugu i oštećenicu pri čemu je nju zadnju odvezao kući kako bi s njom bio sam, detaljno je opisala sporni događaj u automobilu i razloge zašto to nije rekla njegovoj supruzi, a koji je iskaz detaljno reproduciran u točki 27. i u točki 27.2. obrazloženja pobijane presude (ispitivanje na raspravi u odvojenoj prostoriji), pri čemu negira da bi ikada optuženiku slala poruke ili tražila bilo kakvu financijsku pomoć, a bojala ga se ranije prijaviti da ne ostane bez posla kao što je o tome pričala i Nadi Kečkeš.

18.1. Iskaz oštećenice je, i po ocjeni drugostupanjskog suda, potvrđen iskazom svjedokinje Nade Kečkeš koja je na raspravi 6. ožujka 2025. odstupila od prvotnog iskaza, no kada joj je prvi iskaz predložen izjavila je da ostaje kod iskaza iz 2018. jer se tada svega bolje sjećala. Tako svjedokinja Nada Kečkeš potvrđuje kako je oštećenica u tijeku vožnje s Jurom Šućurovićem, s njom i ponekad optuženikovom suprugom u više navrata tražila da ona izađe iz vozila na istom mjestu kao i Nada Kečkeš, što bi značilo da je pristala i na to da ju on ne nastavi voziti k njenoj kući, što je ova svjedokinja smatrala vrlo neuobičajenim i upitala ju zašto ne želi da ju Jure odveze bliže kući ili do njene kuće, a da joj je tada oštećenica odgovorila kako nakon što ona izađe iz auta on prvo odveze suprugu, a onda tek vozi nju i da joj se nabacuje da je lijepa, zgodna, stavlja joj ruke na bedra, dodiruje na neprimjeren način, pa čak i laje. Također je posvjedočila kako joj je oštećenica pokazala poruke sa svog mobitela koje joj je slao Jure Šućurović, a koje su takvog sadržaja da je i njoj bilo jasno kako joj se Jure nabacuje. Ova svjedokinja je potvrdila da je uslijed svih tih događaja primijetila tijekom 2017. kako je oštećenica lošeg psihičkog stanja i završila je u bolnici.

18.2. Nadalje, kao što je iz ranije navedenih razloga otklonjena obrana optuženika tako je otklonjen kao nevjerodostojan i iskaz optuženikove supruge Marijane Šućurović koja je očito iskazivanjem željela otkloniti kaznenu odgovornost od optuženika. Naime, njezin iskaz da je gotovo uvijek optuženik prvo ostavio kod kuće oštećenicu je suprotan iskazu oštećenice, a tako i Nade Kečkeš koja je iskazivala o tome što joj je rekla oštećenica. Osim toga, pravilno zaključuje prvostupanjski sud pri ocjeni iskaza ove svjedokinje, a tako i obrane tog optuženika da kada bi obrana optuženika bila točna tada skica rute kojom je optuženik vozio svjedokinju Nadu Kečkeš, svoju suprugu i oštećenicu ne govori u prilog obrani, jer ako je istinita optuženikova obrana da je na svaki mogući način htio izbjeći nabacivanja oštećenice onda je logično da se uopće ne bi niti doveo u situaciju da ostane sam s njom u automobilu. Također, supruga optuženika je iskazala da je oštećenica znala doći na kavu, većinom kad optuženik nije bio kod kuće a dio iskaza da nije znala da bi se njezin suprug „nabacivao“ oštećenici treba povezati s iskazom oštećenice da supruzi optuženika nije ništa govorila da je ne povrijedi i jer je smatra dobrom osobom.

18.3. Cijeneći sve navedeno u međusobnoj povezanosti i s nalazima svih vještaka vezano za sposobnost oštećenice za vjerodostojnost iskazivanja, neosnovani su prigovori optuženog Jure Šućurovića u odnosu na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja te se u svemu ostalome, radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, taj žalitelj

upućuje na jasne i određene razloge prvostupanjskog suda koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

19. Jednako tako su neosnovani prigovori obojice žalitelja da je na njihovu štetu povrijeđen kazneni zakon. Tako optuženi Zdenko Feltan prigovara da nisu ostvarena obilježja terećenih kaznenih djela, a da bi iz činjeničnog opisa proizlazila obilježja samo kaznenog djela iz članka 133. KZ/11 i da nije primijenjen zakon koji je blaži u odnosu na „ublažavanje kazne“. Optuženi Jure Šućurović prigovara da nisu ostvarena obilježja kaznenog djela za koje je osuđen niti je utvrđeno postojanje subjektivnog elementa terećenog kaznenog djela.

19.1. Protivno prigovorima obojice žalitelja, nije počinjena tzv. posredna povreda kaznenog zakona jer je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pa tako i vezano za vrijeme počinjenja kaznenih djela, pravilno primijenjeno materijalno pravo. Također, protivno prigovoru optuženog Zdenka Feltana pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su se u radnjama tog optuženika ostvarila bitna obilježja oba kaznena djela, a ne samo onog iz članka 133. KZ/11. Naime, kazneno djelo spolnog uznemiravanja iz članka 156. KZ/11 čini onaj tko spolno uznemirava drugu osobu kojoj je nadređen pri čemu je u stavku 2. istog članka spolno uznemiravanje opisano kao svako verbalno, neverbalno ili fizički neželjeno ponašanje spolne naravi koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, koje uzrokuje strah i ponižavajuće ili uvredljivo okruženje, dok kazneno djelo zlostavljanja na radu iz članka 133. stavka 1. KZ/11 čini onaj tko na radu ili u vezi s radom drugog vrijeđa, ponižava, zlostavlja ili na drugi način uznemirava i time naruši njegovo zdravlje. Dakle, radi se o odvojenim radnjama pri čemu se u opisu kaznenog djela iz članka 133. stavka 1. KZ/11 ne navodi spolno uznemiravanje. Pravilno je u odnosu na tog optuženika primijenjen Kazneni zakon ("Narodne novine" broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17) koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela jer se u odnosu na propisane kazne za oba kaznena djela Zakon nije mijenjao od vremena počinjenja do vremena suđenja.

19.2. Nadalje, u odnosu na optuženog Juru Šućurovića pravilno prvostupanjski sud navodi da kazneno djelo bludne radnje iz članka 155. stavka 2. KZ/11 u vezi s člankom 154. stavkom 1. točkom 2. KZ/11 čini onaj koji prema žrtvi posebno ranjivoj zbog njezine ovisnosti počinu bludnu radnju, a ovdje je nesporno utvrđeno da joj je bio nadređeni i raspoređivao je radnike na rad. Naime, a kako to obrazlaže i prvostupanjski sud, bludne radnje su spolna ponašanja koja prema usvojenim društvenim gledanjima predstavljaju grubo zadiranje u seksualnost, te povrjeđivanje stida i morala u namjeri da se pobudi ili zadovolji vlastita pohota. U konkretnom slučaju nedvojbeno je da dodirivanje žrtve po spolnom organu preko hlača, ispuštajući pri tome krikove oponašajući lavež psa, u kombinaciji s prethodno izgovorenim riječima "raširi noge da ti opipam malu", "digao mi se na tebe", te radnjom micanja torbice sa žrtvinih koljena, predstavlja bludnu radnju. U odnosu na tog optuženika je pravilno primijenjen Kazneni zakon ("Narodne novine" broj: 125/11. i 144/12.) koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela 2014.

20. Ispitujući pobijanu presudu na temelju članka 476. stavka 1. točke 2. ZKP/08 drugostupanjski sud nije utvrdio da bi na drugi način u odnosu na obojicu optuženika bio povrijeđen kazneni zakon, a što je dužan paziti po službenoj dužnosti.

21. Obojica optuženika pobijaju presudu zbog odluke o kazni. Optuženi Zdenko Feltan smatra da kazna nije pravilno odmjerena imajući u vidu da je optuženik neosuđivan i prekršajno je nekažnjavan i obiteljski je čovjek. Optuženi Jure Šućurović prigovara da su olakotne okolnosti podcijenjene, a da se otegotnim pogrešno smatra to što nije priznao počinjenje kaznenog djela i da je iskazao izrazitu brutalnost, upornost i bešćutnost.

22. Prije svega se napominje da je prvostupanjski sud imao u vidu da odluka o kazni mora izražavati individualiziranu, zakonom predviđenu društvenu osudu zbog konkretnog kaznenog djela. Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud mora uvijek uzeti u obzir okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja kaznenog djela, a osobito stupanj krivnje, pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede kaznenim djelom zaštićenog dobra, okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, okolnosti u kojima je počinitelj živio prije počinjenja kaznenog djela i usklađenost njegovog ponašanja sa zakonima, okolnosti u kojima živi i njegovo ponašanje nakon počinjenja kaznenog djela, te ukupnost društvenih i osobnih uzroka koji su pridonijeli počinjenju konkretnog kaznenog djela.

22.1. Cijeneći navedeno, pravilno je olakotnim obojici optuženika cijenjeno da su neosuđivane osobe i da se očito radi o izoliranom ekscesu, a po ocjeni drugostupanjskog suda trebalo je cijeniti i protek vremena od počinjenja ovih kaznenih djela od deset i u odnosu na optuženog Juru Šućurovića dvanaest godina. No, s pravom optuženi Jure Šućurović prigovara da je činjeničnim opisom proglašen krivim za jednokratnu protupravnu radnju pa se u odnosu na opis ponašanja ne može govoriti o bešćutnosti pa da bi se to imalo cijeniti otegotnom okolnošću. Jednako tako to što optuženici nisu priznali počinjenje kaznenih djela ne može biti otegotna okolnost jer je pravo optuženik braniti se na način za koji drže da je za njih najpovoljniji. Imajući u vidu sve navedeno, po ocjeni drugostupanjskog suda, pravilno su optuženom Zdenku Feltanu po vrsti i mjeri utvrđene pojedinačne i jedinstvena kazna zatvora, a tako i optuženom Juri Šućuroviću je pravilno odmjerena kazna zatvora. Također, cijeneći protek vremena i da se radi o neosuđivanim osobama, po ocjeni drugostupanjskog suda, zakonom propisana svrha kažnjavanja će se ostvariti i bez izvršenja kazne zatvora. Stoga je pravilno u odnosu na obojicu optuženika primijenjena odredba članka 56. KZ/11.

23. Optuženi Jure Šućurović smatra da nije počinio terećeno kazneno djelo pa da je pogrešna i odluka o troškovima postupka. No, taj žalitelj ne iznosi niti jedan argument zbog čega pobija presudu u odluci o troškovima kaznenog postupka pa u tom dijelu pobijana presuda nije ispitana jer se u tom dijelu presuda ne ispituje po službenoj dužnosti.

24. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci na temelju članka 482. ZKP/08.

U Velikoj Gorici 28. travnja 2026.

Predsjednica vijeća:

Ivana Dubravka Kovačević

Broj zapisa: **9-30887-d7127**

Kontrolni broj: **0b8a2-e4b4d-3bf94**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Dubravka Kovačević, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.